

Дошкільне містечко

© Дошкільне містечко
2016

Журналу 5 років

**ВІТАННЯ МЕШКАНЦІЯ
«ДОШКІЛЬНОГО МІСТЕЧКА»:
ТВОРЦЯМ, ДОПИСУВАЧАМ
І ЧИТАЧАМ!**

Олена КОВАЛЕНКО (ПШЕВРАЦЬКА),
к.п.н., доцент кафедри
дошкільної освіти
Педагогічного інституту
Київського університету
імені Бориса Грінченка

«Дошкільне містечко» відзначає п'ятирічний ювілей. Ну здавалось, який це ювілей, адже в жодних наказах про ювілейні дати такого числа немає...

З позиції людського життя — це перші, найважливіші п'ять років формування особистості. Відповідно до загальноприйнятої вікової періодизації — час переходу від середнього до старшого дошкільного віку. З позиції вічності — мить між минулим і майбутнім.

Спершу слід зазначити, що регіональних журналів, газет із питань дошкільної освіти в Україні налічується одиниці. Зважаючи на різні економічні негаразди, більшість з них виходить лише до знаменних дат. А деякі з них виходили рік-два і припинили своє існування.

На сьогодні створення і регулярне видання фахового регіонального журналу — самовіддана творча праця, яка прирівнюється до професійного подвигу.

Любов до людей, вимогливість до себе і свого оточення, креативність, творчий неспокій, безмежна відданість дошкільної взагалі та Славутичу зокрема характеризують цю тендітну жіночку, на чиїх плащах — цікавий і корисний часопис. Я пишаюсь тем, що багато років знаююма і спілкуюсь із пані Гриню, знаходилась у витоків її професійного становлення, оскільки вона була однією з кращих випускниць дошкільного відділення Київського університету імені Бориса Грінченка. Я вдячна Богу за надану можливість вчитись професіоналізму та життєвої мудрості у неї.

Якщо озирнутись назад і подумки перегоронути всі номери журналу, то ми ще раз переконаємося у тому, як багато ми дізналися завдяки цікавим рубрикам та змістовому наповненню його шпальт: «Візитна картка», «Палітра майстерності», «З досвіду роботи колег», «Прогулянки Славутичем», «Вірші про все на світі», «Батьківська вітальня», «У скарбничку педагога», «Вернісаж» тощо.

Заслуговує на увагу, що в журналі не тільки висвітаються досвід роботи окремих працівників дитячих садків міста, а й надається слово провідним вітчизняним фахівцям у галузі освіти, зокрема дошкільній.

Сам журнал оформлений з високим художнім смаком. Ілюстрації, репродукції картин, фотографії різних куточків міста, світанки авторів статей створюють атмосферу доброзичливості та викликають бажання змінюватись на країще.

Знчу «Дошкільному містечку» Славутича подальшої наснаги і творчих злетів. Місто живи доти, доки у ньому є **найголовніше — його дорослі й малі мешканці**. Живи, Містечко, ще довго-довго!

